

ember megtevesztésére. A katolikus egyház hatalmi erődemonstrációja vallási, liturgikus köntösbe öltöztetve.

Szerettem volna mindenki meggyőződését tiszteletben tartva leírni szösszenetemet.

CSIKY LAJOS

KONGRESSZUSHOZ...

Bizonyára jogos észrevételeket fogalmaztál meg kedves Angel Testvérem, hiszen kívülről valóban a katolikus Egyház, vallási köntösbe öltöztetett hatalmi erődemonstrációjának tűnhetett a kongresszus több eseménye. Azonban azt az állításodat, hogy istentelen szemfényvesztés lett volna, és Jézus hiányzott volna belőle, azt - belülről tapasztalva - nem tudom elfogadni. Két okból sem:

1. A résztvevők miatt: "Ahol ketten-hárman összejönnek az én nevemben, ott leszek köztük!" Biztos vagyok benne, hogy - a teljesség igénye nélkül - ott volt a minden egyházmegye több pontján rendezett nyitónapi szeretetvendégségekben, az elhangzott rengeteg tanúságtételben, a Családi Napon bemutatkozó sok-sok közösség erejében, az ünnepi misék és a körmenet szépen felcsendülő énekeiben, elmélkedéseiben, az azokat követő néma csendekben, imákban, a több ezer önkéntes áldozatos munkájában.

2. Jézus miatt: Hogyan vonhatta volna meg jelenlétét, a csak szeretni tudó Jézusunk, az Őt keresőknek, az Őt kérőknek, a Lelket hívó embereknek, ebben a hitben egyggyé kovácsoló sokaságától? Azt hiszem, hogy sok dolog nem tetszhetett neki, sok dolog miatt feszenghetett, sok dolgot csak elviselt, de Jézus jelen volt, és sok-sok ember lelkében nyomot hagyott, gyümölcsöt hozott szeretete, főleg azokban, akik nyitott szívvel hallgatták az evangéliumot, a tanúságtételeket, a pápa beszédét, és akik a szentáldozásban kifejezték, és megélték közösségüket Vele és egymással. És ezek az emberek a zárómisére arra kaptak felszólítást, hogy követői legyenek Jézusnak, hasonlóan ahhoz, ahogyan Gyurka bácsitól is tanultuk.

Természetesen én is szerettem volna tiszteletben tartani mindenki meggyőződését, amikor a fentieket megfogalmaztam.

Testvéri szeretettel: Lajcsi

ZSOMBOK GYÖRGY

HOZZÁSZÓLÁS...

Kedves Angel, kint voltam több NEK-eseményen:

- a kezdő mise, bevezető eseményeivel, jó ráhangolódást adott;
- nagyon megfogott Lackfi Jánosék tanúságtétele;
- Bőjte Csaba hozta 'szokásos formáját' - az Őrs vezér téren több száz embert állítván meg;

- Áder János őszinte és sajátos tanúságtételére nem tudtam nem figyelni;

- Sara bíboros Gazdagréten pástorként beszélt, nem bíborosként;

- kétórás szentségimádás a Bazilika előtt: egyetlen perce sem 'untatott', valóban imádás volt; a zárómise... .. igenis megkoronázta az addig történeteket.

Szóval saját tapasztalataim alapján egyáltalán nem kirakat-rendezvény volt, noha ettől tartottam, hanem őszinte, nagy együtt-mozdulás. Jó volt együtt énekelni és imádkozni a velem közös látásmódúakkal.

(Egy érdekes eset: a zárómise végén valaki rágyújtott egy cigarettára: százak kérdezték, hogy: Érzed? Honnan jön a dohány-füst?... Ez volt az egyetlen dohányos, akiről - ott - tudomást szereztem. Persze voltak utána többen is, de nagyon nem sokan...)

Egy közösségnek szüksége van zsinatokra: van Bokor-zsinat, BNT is... .. Persze kisebb, mint a NEK volt, de van! Jó volt együtt lenni a Bokorral augusztus 28-án is! A ráfordítást adhattuk volna a szegényeknek? Adhattuk volna, így igaz. De a közösség látná kárát. Ez - persze józan mértékkel - a NEK nagyságrendekkel nagyobb méretére is igaz.)

Szerintem 'megérte'. A papunk miatt is hála, Nagy Károlyért, aki komolyan vette a több éves lelki-szellemi előkészületeket. Egyre több és több részlet világosodott meg bennem (is), mi is ez az egész tulajdonképpen? (Ha kell, beszélek is róla - pl. egy lelkigyakorlatotokon jövőre? :)

CSERTA GÁBOR

HOZZÁSZÓLÁS...

Ha már így felpörgött a Kongresszus-téma, szeretnék én is zenei szempontból hozzászólni. A nyitómise előtti népzene-színházos népi vallásosság bemutatása zseniális fél óra volt. Magyarországot méltóképpen bemutatta a világnak (már akik nézték-nézik). Az Aréna-est kapcsán: nem szerettem azokat a koncerteket, amikor nem az szól, amit látok, hanem számítógépes segédletekkel felturbózott hangzásvilág. A végén a Szentségimádás színházias megvalósításával látszott, hogy az mégiscsak templomba való. A margitszigeti happening, hát... A Benyhe-Bajnok vonalról azért kiderülhetett volna egy-két szó és hitbeli utalás szintjén, hogy miért is volt ott valóban a helyük. Meg (dicsekvés nélkül, csak a mihez tartás végett, hogy ki is írta a Megkötöm magamat szövegét...). A Bérczesi Robi szerepeltetésével plasztikusan látható volt, hogy miképpen válik egy borzasztóan tehetséges emberből 20 év masszív drogozás után egy szánandó hülye, aki még a megtalált vallásosságával is idétlen. Azután nagyon sajnáltam a Jenőt... Aki még életében kultfigurává válik, annak (vagy a környezetének, ha ő már nem ítéli meg jól) nagyon kell ügyelnie arra, hogy ezt a képet ne bontogassa le. Az egész továbbiakat